

De gazet van Meensel-Kiezegem '44

16^e Herdenkingsreis – zaterdag 24 augustus 2013

Na een stevig ontbijt in het Ramada hotel rijden we richting KZ om onze jaarlijkse Neuengamme dag intens te beleven. Aangekomen staat onze vriend Andreas ons zoals steeds getrouw op te wachten, deze maal in het gezelschap van Reimer Moeller, de archivaris van de herdenkingsplaats, directeur Detlef Garbe vertegenwoordigde.

Na enkele innige momenten en een korte uiteenzetting in de Herdenkingshal, gevolgd door een pakkend gedicht door Arthur aan het beeld 'De Stervende Gevangene' gingen we richting ons stukje Meensel-Kiezegem in dit Noord-Duitse oord. Gedichten werden afgewisseld met daadkrachtige toespraken van zowel de heer Moeller als onze eigenste René Cauwbergs. De bloemennederlegging door de kleinkinderen van de slachtoffers was ontroerend.

De kleinkinderen van de slachtoffers van Meensel-Kiezegem legden dit jaar samen de bloemen neer.

Na de traditionele fotosessie aan het beeld 'De Wanhoop van Meensel-Kiezegem' trokken we naar de Klinkerwerken, waar de uiteenzettingen van Andreas met als spreekbuis Tom ons duidelijk maakten wat de gevangenen moesten verduren bij dit harde labeur. Aan de resten van de voormalige gevangenis bracht onze gids ons op de hoogte van de perikelen rondom de bouw en afbraak van dit gedrocht.

Dat we als redactie steeds de ongezouten waarheid en niets dan de waarheid brengen weet u ondertussen vanzelfsprekend al wel. Dus moeten we het onthaal in 'Am Deich', waar we een heerlijk maal

verorberden uit een andere hoek bekijken. Dat sommigen van onze MK44igers er iets hartelijker ontvangen werden dan andere onverlaten pitste bij deze 'jaloezigaards' en zette hen aan tot onheuse daden en 'biskandoese'. Manuela hield er aan om ons op de bus nog eens te verwennen met een lekker chocolaatje, waarop wij er op onze beurt aan hielden haar even thuis af te zetten... Zij verbleef ons inziens wel een beetje te lang aan de voorzijde van de bus. Was dat bij chauffeur Jan of bij de gids, laten we in het midden.

Jaloezie & Biskandoese...

De namiddag werd vrij opgevuld door een bezoek aan de verschillende permanente tentoonstellingen op de indrukwekkende site van KZ Gedenkstätte Neuengamme. De nieuwelingen konden een gedetailleerde rondleiding door onze Andreas meemaken, terwijl de meer ervaren bezoekers zich konden wagen aan enkele sterke wandelingen doorheen dit grote kamp en op zoek gingen naar onverwoedde details over het verblijf van hun verwanten. Ook de kelder trok de aandacht door zijn luguber karakter en de indringende geur die er hangt.

Het dodenappél aan het voormalig crematorium met traditioneel de bloemenhulde van de familie Cauwbergs werd een indringend en ontroerend moment dat op waardige wijze deze Neuengammedag besloot.

De culturele uitstap 'in Hamburg am Sankt-Pauli' leidde ons naar de kerk waar O.D. de nadruk legde op de religieuze functie in dit uniek stukje Hamburg. We konden er heel wat bijleren: o.a. hoe we de ramen op de eerste verdieping moesten poetsen, hoe F.V. op een stilstaande sloep in de Veermaster zeeziek werd en hoe bij de terugreis diezelfde F.V. vond dat de bus te fel slingerde om fatsoenlijk te kunnen dansen. Er gebeurde ook een heus mirakel: om kwart voor tien, einde van de voetbalwedstrijden zonder dat we wisten dat OHL al met 2-1 gewonnen had van Lokeren schalde door de boxen van de Veermaster de song 'Sweet Caroline – Oh Oh Oh!' waarna de sfeer er 100% inzat en 'boenk erachter' Tom met zijn vlam arriveerde. O.D. werd bijna gek maar er was niet veel verschil te merken.

Bij deze wenst de redactie nog een speciale bedankgroet uit te brengen aan de nachtwinkel die zo vriendelijk was om F.V. te voorzien van een stijlvolle lange broek die een kwalitatief verloop van deze dag verzekerde. Dat sommige 'girls' dit spijtig vonden (volgens F.V.) doen wij af als een lachertje. Honni soit qui mal y pense.